

Môj Anglický kamarát a obchod s diamantami

V čase, keď som ešte získaval investorov do svojich projektov, mi z Británie zavolať môj kamarát Major, s ktorým som tam spolupracoval na prenájmoch nehnuteľností, podnikali sme tam spolu. Boli sme fakt kamoši, poznal som jeho manželku, deti, navštevovali sme sa, organizovali spoločné obedy a podobne. Boli sme v kontakte aj po takomto čase a vždy som ho rád počul. Zavolať mi: „Počuj, napadol mi spôsob, ako by sme sa mohli konečne stretnúť. Idem do Antverp kupovať nejaké investičné diamanty, tak by sme sa tam mohli vidieť.“ Mňa to, samozrejme, hneď veľmi potešilo a bez váhania som mu odpovedal: „Jasné, rád prídem, daj mi len termín.“ Prvý termín mi však zrušil, odôvodnil to nejakým zlým letom, následne zrušil ďalší a ďalší termín. Nakoniec mi po čase opäť volal: „Vymyslel som to takto. Vedel by si byť v Antverpách hneď pozajtra?“ Vedel, že som flexibilný, a taktiež, že vzdialenosť pre mňa nie je žiadny problém, tak som mu to odsúhlasil. On pokračoval: „Mám tam totiž vyhladené investičné diamanty, tri kusy a sú za veľmi výhodnú cenu, nejakých 28 000 €, no ich trhovacia cena je asi 48 000 € a mám na ne kupcu. Máš teraz k dispozícii nejakú hotovosť?“ spýtal sa ma trochu neisto.

Keďže som bol vtedy v plnom prúde v získavaní investorov a celkovo som už dobre zarábala, niečo som teda mal, niečo som si vedel požičať, odpovedal som mu kladne. A on pokračoval: „Potreboval by som od teba službu, tá možnosť ich odkúpiť je iba pozajtra a mne letí lietadlo až na ďalší deň. Ak by si teda súhlasil, choď tam, kúp ich a na druhý deň, keď prídem, ti dám peniaze a, samozrejme, aj niečo zarobíš.“ Nemal som dôvod nesúhlasiť. Dostal som inštrukcie, aby som prišiel presne o dvanástej za kontaktnou osobou a s dotýčným človekom urobil výmenu. Cestoval som teda okamžite autom tých 1000 km, aby som celú vec zrealizoval. Dorazil som do Antverp, na tamajšiu najväčšiu burzu diamantov, vo vrecku hotovosť, vytrieskané všetky karty, zadlžený, ledva som to nazbieral a hľadal miesto, kde som sa mal stretnúť so spomínaným chlapíkom. Keď som na minútu presne dorazil na miesto určenia, stál tam chlap, ktorý sa ma spýtal, či som od Majora. Potvrdil som to. On ma vzal do obchodu, do rúk mi dal certifikát, k nemu tri kusy diamantov, za ktoré som zaplatil a chlapík sa so mnou rozlúčil. Akurát mi stihol ešte povedať, aby som pozdravil Majora. Všetko super naplánované, hladko zrealizované, proste paráda. Vyšiel som z obchodu, samozrejme, so stresom, pretože som diamanty nikdy nekupoval. Napísal som Majorovi, že kamene mám, kedy a kde sa teda stretneme. Odpísal mi: „Počkaj, o chvíľu sa ozvem.“ Písal som mu o pol hodinu, no on neodpovedal. Neodpovedal mi však ani po hodine, ani po troch...

Už som sa začínal báť, či sa mu niečo nestalo, pretože úplne prerušil našu komunikáciu. Zostal som zmätený, nevedel som, čo mám robiť. Začal som mať strach a pochybnosti, tak som sa rozhodol vrátiť sa naspäť do obchodu. Vošiel som dnu. Stál tam nejaký Žid, tak sa ho pýtam, kde je ten chlapík, čo mi pred pár hodinami predal diamanty. Prekvapene na mňa pozrie: „Aký chlapík? Aké diamanty?“ Moje neprijemné pocity sa stupňovali. Všetko som mu teda rozpovedal. Povedal mi, že to bol len nejaký poskok bez poverenia na predaj kameňov. Zneistil som ešte viac. Dotýčný pán chcel okamžite volať políciu. Pri pohľade na kamene, ktoré som mu ukázal, mi oznámil: „Mladý muž, to, čo mi tu ukazujete, je zirkón a jeden kus stojí asi 60 – 70 €, pravdepodobne vás oklamali.“ Oblial ma studený pot. S políciou ďalšej krajiny som veľmi nechcel začínať komunikáciu, pretože som vedel, koľko času a energie to vezme a výsledok môže byť aj v nedohľadne. Nehovoriac o tom, že advokáti ma už stáli desiatky až stovky tisíc eur. Policajti však prišli a spísali so mnou veľmi rýchly záznam. Povedali, že ma budú informovať. Dodnes som sa však od nich nič nedozvedel. Zostal som teda visieť v Antverpách, úplne bez peňazí. Cítil som sa, ako keby som dostal obrovskú facku. Omráčený, paralyzovaný, neschopný prijať tak neuveriteľný fakt, že ma takto nechutne mohol okradnúť môj kamoš. Keď som išiel naspäť, šiel som za posledné drobné, ledva som prišiel domov. Navyše som mal obrovské bolesti sánky,

prejavila sa mi totiž infekcia z dávnejšieho zranenia. Volal som Majorovej žene, aby som zistil, čo sa stalo. Priamo z jej úst som sa dozvedel, že Major má obrovské problémy, je úplne na dne, je v zlej partii, prišiel o všetko. Ponúkla mi splácanie po 20 libier mesačne, čo som odmietol. Mám totiž zásadu, že do chlaských vecí nezaťahujem svoje ženy a ani svoju rodinu. Povedala mi, že skončil na drogách, ktoré z neho spravili totálne niekoho iného, hrozí mu aj väzenie a už spolu ani nežijú. Skoro ma z toho roztrhlo! Chcel som vidieť dávneho kamoša, tešil som sa na neho, on však využil moju dôveru a vytiahol zo mňa moje ťažko zarobené peniaze. A to som predtým jeho deťom kupoval na Vianoce darčeky... Cestoval som dokopy dva a pol tisíc kilometrov a vrátil som sa úplne oholený, s poslednými mincami, ktoré mi ledva vystačili na naftu späť. V obrovských bolestiach, so zapálenou sánkou, zbitý a ponížený, oklamáný kamarátom, ktorému som veril. Bola to posledná kvapka, no zároveň obrovská bodka za minulosťou v Británii. Síce znovu na dne, avšak aspoň na slobode a s víziou ako ďalej.

Prečítajte si aj ďalšie neuveriteľné príhody, vzostupy aj pády Milana Tkáča. Objednajte si ešte dnes [knihu COACH](#) a získajte inšpiráciu a taktiež motiváciu k dosiahnutiu vašich úspechov.

KÚPIŤ KNIHU

Facebook: <https://www.facebook.com/milancoachofficial>

Instagram: <https://www.instagram.com/milancoachofficial/>

Oficiálny web: <https://www.milancoach.sk/>